

Publicerad 2009-01-14 16:26 av korp fjäder

Psalm för söndagen efter trettondagen - som handlar om Jesu dop och nog har rötter någonstans i Noas tid.

Ett vingslag bortom tiden

En duvas flykt i solens sken
ett vingslag bortom tiden
och ännu ropar hjärtats sten
om himlen just förliden

Och vattnets ström mot mänsklig hud
en verklig mänskas längtan
men glädjen glömmar tidens bud
förbjudna lustars trängtan

En nedsänkt kropp i syndens flod
blir skapad – men ock lindad
i hjärtat flyter mänskligt blod
i mänskotid förblindad

Så svävar duvan himlens ord
en nydöpt mänskas livsmod
och spiller ut på torkad jord
det liv ur vattnet uppstod

Och vägen genom öknars land
bär tecken för en odöpt
ett skrivet ord, en bild i sand
ditt liv, för alltid utköpt

Välsignat vare herrens namn
när kaosvattnen flyter
att sänkas där är väg till hamn
när stormens vågor ryter

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren korpfjäder med Poeter.se id #20962 innehar upphovsrätten